

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/61/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899050
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013899050.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, R., proti žalovanému: Štátna energetická inšpekcia Trenčín, so sídlom Hurbanova 59, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2555/2000/2012 zo dňa 18. septembra 2012, o odvolaní žalobcu (odvolanie podané JUDr. Ladislavom Ščurym ako advokátom), proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/119/2012 - 38 zo dňa 18. júna 2013, takto jednohlasne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/119/2012 - 38 zo dňa 18. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu žalobcu označenú ako návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného označené v návrhu ako rozhodnutie odporcu zo dňa 18. septembra 2013, č. 2555/2000/2012. Touto žalobou žalobca žiadal o zrušenie rozhodnutia žalovaného ako nezákonného ako aj prvostupňového rozhodnutia Krajského inšpektorátu Štátnej energetickej inšpekcie Žilina č. 470/1500/2012 zo dňa 1. júna 2012 a vrátenia veci žalovanému v návrhu označenému ako odporcovi na ďalšie konanie.

Krajský súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca ako advokát odvolanie, hoci v odvolaní v časti I. uviedol, že mu bol rozsudok krajského súdu doručený ako žalobcovi. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, dokazovanie a rozhodovanie. V podanom odvolaní zopakoval námietky, ktoré uviedol v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu a napokon v podanej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného. Opätovne tvrdil, že ako žalobca - navrhovateľ mal so spoločnosťou Ščury Invest, s.r.o. uzatvorenú nájomnú zmluvu na nebytové priestory, čo zahŕňa aj priestory parkoviska.

Spoločnosť Ščury Invest, s.r.o. užívala prenajaté miesta ako nájomca, pričom podľa § 33 ods. 3 zákona o tepelnej energetike porušenie povinností má iba vlastník alebo správca nehnuteľnosti a nie ako nájomca, ako nastalo v tomto prípade. Predmetné motorové vozidlo je vo vlastníctve nájomcu - Ščury Invest, s.r.o. Nájomca nebol vyzvaný na prerokovanie motorového vozidla. Účastníkom konania mala byť spoločnosť Ščury, s.r.o. a nie žalobca - navrhovateľ ako fyzická osoba, t. j. JUDr. T. A., s trvalým pobytom na ul. A. XXXX/XX v R.. Ďalej žalobca zopakoval námietku, že spoločnosť MTS, a.s. nevykonávala rekonštrukciu, opravu a údržbu sústav tepelných zariadení, tak ako to spoločnosť MTS, a.s. deklaruje vo svojich vyjadreniach v zmysle § 33 ods. 3 písm. a/ zákona o tepelnej energetike, ale podľa názoru žalobcu, vykonávala úplne novú montáž teplovodného zariadenia. Namietal, že rozhodnutie správnych orgánov vychádzajú z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a nemajú správnym poriadkom predpísané náležitosti, a preto aby súd, ako nepreskúmateľné rozhodnutie zrušil.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti a zopakoval tvrdenia uvedené v žalobe. Porušenie zákona č. 657/2004 Z. z. bolo zistené na základe kontroly, ktorú vykonali inšpektori Krajského inšpektorátu Štátnej energetickej inšpekcie v dňoch od 6. mája 2011 do 26. mája 2011. Námietky žalobcu ohľadne porušenia správneho poriadku považoval žalovaný za účelové, nakoľko obidve rozhodnutia obsahujú predpísané náležitosti. Žalobca neumožnil vstup na nehnuteľnosti, ktorých je vlastníkom. Nejedná sa o omyl v osobe účastníka konania, ako tvrdí žalobca, nakoľko vlastníkom predmetnej parcely, na ktorú bolo potrebné umožniť vstup za účelom vykonania rekonštrukcie, opráv a údržby sústavy tepelných zariadení je žalobca. Za zistené porušenie § 33 ods. 3 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z. z. nemožno preniesť na spoločnosť Ščury Invest, s.r.o., so sídlom Mierová 1725 v Čadci, nakoľko táto spoločnosť nie je v katastri nehnuteľnosti zapísaná ani ako správca, resp. nájomca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v zmysle odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. decembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní, ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou súdu v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy.

Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutie a postup orgánu verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (t.j. v medziach žaloby). Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je správny súd viazaný.

Odvolací súd ohľadne návrhu žalobcu, ktorý uplatnil v odvolaní, aby odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok krajského súdu a tento súd vykonal dokazovanie, poznamenáva, že správny súd na rozdiel od

súdu konajúceho v občianskoprávnom konaní nie je súdom skutkovým, t.j. nevykonáva dokazovanie. Vychádza z dôkazov, ktoré vykonali správne orgány v správnom konaní. Podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku vykonáva správny súd dokazovanie iba výnimočne a to za účelom verifikácie už vykonaných dôkazov. (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.)

Žalobca žiadal preskúmať postup a zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 2555/200/2012 zo dňa 18. septembra 2012, ktorým žalovaný ako orgán príslušný podľa ustanovenia § 65 ods. 7 písm. e/ zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 656/2004 Z. z.“) a podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) rozhodujúc o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského inšpektorátu Štátnej energetickej inšpekcie v Žiline č. 470/1500/2012 zo dňa 1. júna 2012 rozhodol tak, že prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa bola žalobcovi uložená pokuta podľa § 65 ods. 8 písm. d/ zákona č. 656/2004 Z. z. v spojení s § 35 ods. 1 písm. c/ zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 657/2004 Z. z.“) vo výške 330 € za porušenie povinnosti fyzickej osoby umožniť vstup na nehnuteľnosti, ktorej je vlastníkom alebo správcom na účel vykonania rekonštrukcie, opráv a údržby tepelných zariadení uloženej v ustanovení § 33 ods. 3 písm. a/ zákona č. 656/2004 Z. z. Porušenie povinností uložených v ustanovení § 33 ods. 3 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z. z. bolo zistené pri kontrole vykonanej v dňoch 6. mája 2011 do 26. mája 2011, za kontrolované obdobie od 1. apríla 2011 do termínu začatia kontroly.

Krajský inšpektorát Štátnej energetickej inšpekcie v Žiline v zmysle § 33 správneho poriadku upovedomil žalobcu o začatí správneho konania a jeho možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia ešte, pred jeho vydaním v lehote 5 dní od doručenia upovedomenia o začatí správneho konania. Žalobca uvedenú možnosť nevyužil a vyjadrenie k začatiu správneho konania nezaslal.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Žalobca dňa 28. apríla 2011 osobne oznámil subdodávateľovi montážnych prác vykonávajúcemu kamerovanie teplovodných rozvodov firme PF - Fríbort Peter service, že žiadna stavba sa nebude realizovať. Uvedené vyplýva zo stavebného denníka z tohto dňa. Zo záznamu zo dňa 2. mája 2011 je zrejmé, že v tento deň pracovníci firmy TERMEKO, s.r.o. nemohli pokračovať v plánovanom postupe opravy havarijného stavu teplovodného rozvodu na Sídlišku III. v Čadci, nakoľko, v trase výkopu bol opodstatnený automobil ev. č. J. XXX X.. Ďalej z listu žalobcu zo dňa 15. apríla 2011 adresovaného spoločnosti MTS, a.s., Čadca bolo zistené, že žalobca zakázal tejto firme vstup na jeho pozemok CKN p. č. XXXX/X do skončenia konania vedeného na krajskom súde v Žiline o preskúmanie zákonnosti stavebného povolenia Mesta Čadca. Zákaz bol odôvodnený aj tým, že mu neuhradili úhradu za obmedzenie jeho vlastníckeho práva v dôsledku rozkopávok na jeho pozemku.

Podľa § 33 ods. 3 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z. z. fyzická osoba alebo právnická osoba je povinná umožniť vstup na nehnuteľnosti, ktorých je vlastníkom alebo správcom, na účel vykonania rekonštrukcie, opráv a údržby sústavy tepelných zariadení.

V zmysle ustanovenia § 35 ods. 1 písm. c/ cit. zákona inšpekcia uloží pokutu od 330 € do 3300 € za porušenie ustanovení § 17 ods. 3 a 5, § 18 ods. 4 a 5, § 26 ods. 2 a § 33 ods. 3.

Podľa § 65 ods. 8 zákona č. 656/2004 Z. z. inšpektorát:

- a/ vykonáva dozor nad dodržiavaním povinností podľa odseku 1,
- b/ ukladá opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov,
- c/ vydáva rozhodnutia a predbežné opatrení v správnom konaní,
- d/ ukladá pokuty podľa § 66.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd, ktorý sa oboznámil s rozsudkom krajského súdu, administratívnym spisom, rozhodnutím správnych orgánov, námietkami žalobcu uplatnenými v podanej žalobe a napokon v odvolaní proti rozsudku krajského súdu dospel k záveru, že žalobca v podanom odvolaní zopakoval námietky uplatnené v žalobe, s ktorými sa podľa názoru najvyššieho súdu náležite vyporiadal v rozsudku krajský súd.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z náležite zisteného skutkového stavu veci, ich rozhodnutia spĺňajú náležitosti zakotvené v ustanovení § 46 a § 47 správneho poriadku. Preto neobstoja námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti týchto rozhodnutí.

Vlastníkom parcely CKN p. č. XXXX/X, k. ú. R. je osoba žalobca, ktorý je ako vlastník tejto parcely zapísaný na LV č. XXXX, k. ú. R.. Správca parcely v katastri nehnuteľností zapísaný nie je. Aj v prípade, že nájomcom parcely je spoločnosť Ščury Invest, s.r.o., táto nemôže byť aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedná za plnenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 33 ods. 3 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z. z.

Preto zhodne s názorom krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že pokuta bola v súlade so zákonom uložená žalobcovi. Jeho povinnosťou v zmysle zákona bolo urobiť všetky opatrenia ako vlastníka parcely, aby prekážky na jeho pozemku brániace vykonaniu rekonštrukcie, opravy a údržby sústavy tepelných zariadení boli odstránené, t.j. postarať sa o odstránenie osobného motorového vozidla. V danom prípade je irelevantné, že vlastníkom automobilu je podľa technického preukazu spoločnosť Ščury Invest, s.r.o., ktorej konateľom je napokon žalobca.

V konaní o žalobe proti rozhodnutiu a postupu správneho orgánu, tak ako už bolo v odôvodnení rozsudku najvyššieho súdu uvedené sa súd riadi dispozičnou zásadou, ktorej vykonaním je ustanovenie § 249 ods. 2 O.s.p. ukladajúce žalobcovi povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí podania aj označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie v akom rozsahu sa rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu a aký konečný návrh radí, a správny súd je potom viazaný rozsahom a dôvodmi uvedenými v žalobe. Činnosť správneho súdu je ohraničená takto vymedzeným rámcom a súd sa musí obmedziť na skúmanie napadnutého rozhodnutia len v tomto smere, ak však nejde o vadu, na ktorú musí prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Takáto vada však nebola podľa názoru odvolacieho súdu zistená.

Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR nezávislosť rozhodovania súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia náležite odôvodniť v zmysle ustanovenia § 157 ods. 1, 2 O.s.p. (pozri napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06 a III. ÚS 153/07).

Podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd postupoval v intenciách ustanovenia § 157 ods. 1, 2 O.s.p.

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania (pozri Van Hurk v. Holandsko, 1994).

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne vychádzal. Dostatočne v rozsudku reagoval na námietky uvedené v žalobe, preto sa odvolací súd s jeho rozsudkom a dôvodmi v ňom uvedenými podľa § 219 ods. 2 O.s.p. stotožnil.

Postupujúc podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. najvyšší súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.